

תת"ע 7141/05 - עמראן ערמוס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7141-05-18 מדינת ישראל נ' ערמוס
תיק חיזוני: 10151992046

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
UMBKAH
נגיד מדינת ישראל
מבחן ערמוס
משיבה

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 22.5.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,100 ₪.
3. המבוקש טعن כי הוא הגיע בקשה להישפט אך מעולם לא קיבל את הזימון לדין. טען כי הותרת גזר הדין על כנו יגרום לו נזק קשה, באשר הוא עובד כסוכן מכירות וזקוק לרישיון הנהיגה לצורך פרנסתו. כפר בביטוי העבריה וטען כי יש לו טענות הגנה טובות כנגד טענות השוטר שרשם את הדוח. לאור האמור ביקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. המשיבה התנגדה לבקשתו. טענה כי דבר הדואר לא נדרש על ידי המבוקש וכי מדובר במקרה כדין, ובנסיבות אלה אין לו אלא להlain על עצמו. כמו כן, טענה כי המבוקש לא הפנה לראיות כלשהן.
5. לאחר שבדקתי טענות הצדדים החלטתי לדוחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחס"פ בית המשפט רשי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק דין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התאיצבותו לדין או גרים מתוות דין כתוצאה מהותרת

פסק הדין על כנו (ראו בندון: רע"פ 01/9142 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נ(6) 793; רע"פ 7709/2007 **סאמו נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמןה באמצעות דואר רשום מקיים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמרה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

8. מאישור המסירה עולה כי הזמןן לדין נשלח לכתובתו של המבוקש ווחר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר במקרה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבוקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

9. מעבר לכך, המבוקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד חוותה פסק הדין על כנו תגרום לו עיות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביטול העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 18-01-71874 **כיאל נ' מדינת ישראל** (18.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכולנית כדי להראות כי נגרם למבוקש עיות דין. על המבוקש היה לפרט טענותיו העובדיות ולבסס טענותיו בריאות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבוקש אינו חריג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסווג זה.

10. לב לדחיתת הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגין הדין עד ליום 18.8.18.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדים.

ניתנה היום, כ"ב تموز תשע"ח, 05 ביולי 2018, בהעדר הצדדים.

